

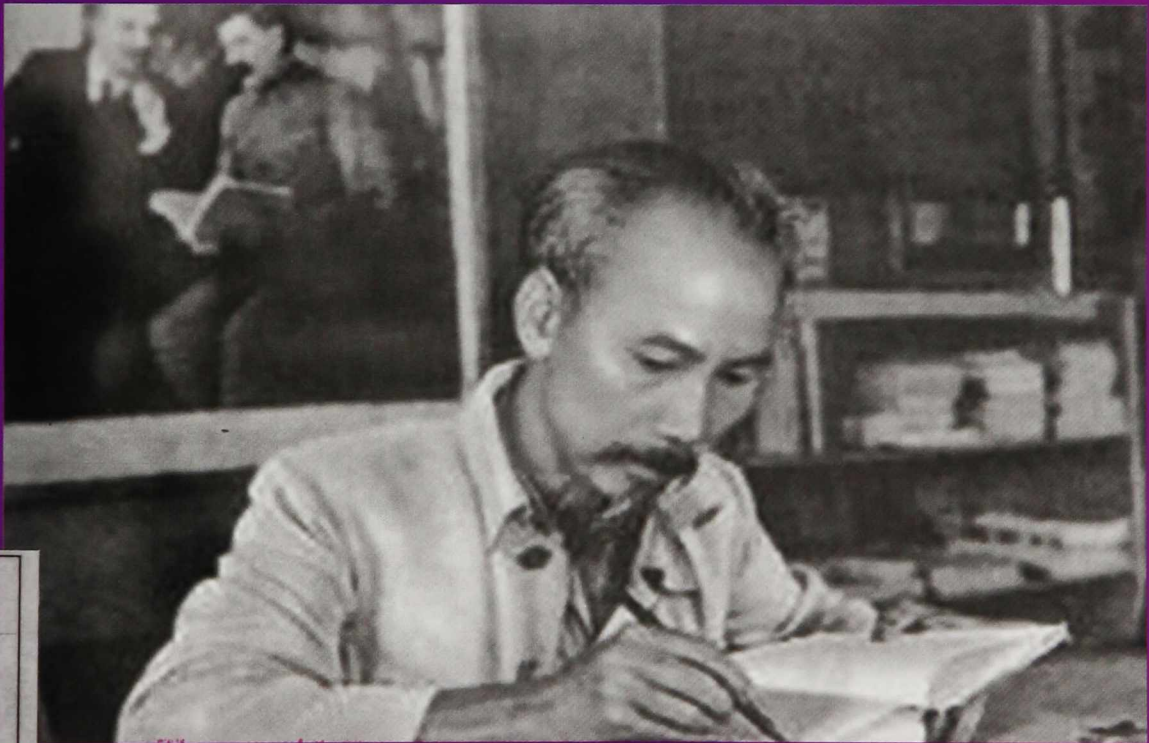
CK.0000063760

CÂU CHUYỆN VỀ BÁC HỒ

ĐỨC TÍNH CHUYÊN CẦN CỦA BÁC HỒ

Trần Thị Ngân (Sưu tầm, tuyển chọn)

AI NGUYÊN
HOC LIEU

 NHÀ XUẤT BẢN MỸ THUẬT

NHỮNG CÂU CHUYỆN VỀ BÁC HỒ

ĐỨC TÍNH CHUYÊN CẦN CỦA BÁC HỒ

Trần Thị Ngân (Sưu tầm, tuyển chọn)

 NHÀ XUẤT BẢN MỸ THUẬT

LỜI NÓI ĐẦU

Việt Nam có quyền kiêu hãnh và tự hào, vì chúng ta có một Lãnh tụ thiên tài, Anh hùng giải phóng dân tộc và Nhà văn hóa kiệt xuất, đó là Chủ tịch Hồ Chí Minh. Cuộc đời và sự nghiệp cách mạng của Hồ Chí Minh là ngọn đèn pha chói lọi soi đường, chỉ lối cho toàn Đảng, toàn dân ta đấu tranh giành độc lập dân tộc, thống nhất đất nước và đi lên chủ nghĩa xã hội.

Tuy Hồ Chí Minh đã đi xa, nhưng Người đã để lại cho Đảng ta, dân tộc ta một di sản vô giá, đó là tư tưởng của Người. Tư tưởng Hồ Chí Minh là hiện thân của sự kết tinh những truyền thống tốt đẹp của dân tộc và những tinh hoa văn hóa của nhân loại. Trên thực tế, tư tưởng Hồ Chí Minh đã trở thành tài sản tinh thần vô giá của Đảng ta và của cả dân tộc ta, là tấm gương sáng để mọi người Việt Nam học tập và noi theo.

Nhằm góp phần vào việc tuyên truyền, nghiên cứu, giáo dục để tiếp tục thực hiện Chỉ thị số 06-CT/TW ngày 07-11-2006 của Bộ Chính trị khóa X về “Học tập và làm theo tấm gương đạo đức Hồ Chí Minh”, Nhà xuất bản Mỹ Thuật phối hợp với Công ty Trách nhiệm hữu hạn Thương mại Đông Nam xuất bản Bộ sách **Những câu chuyện về Bác Hồ**. Bộ sách chia thành nhiều cuốn theo các chủ đề.

Trân trọng giới thiệu cuốn sách ***Đức tính chuyên cần của Bác Hồ*** với quý bạn đọc. Chúng tôi xin trân thành cảm ơn các tác giả có bài trong cuốn sách này; đồng thời cũng thành thật xin lỗi những tác giả mà chúng tôi chưa tìm gặp được để xin phép. Rất mong các tác giả lượng thứ và vui lòng liên hệ với chúng tôi để chúng tôi thực hiện theo Luật Bản quyền.

NHÀ XUẤT BẢN

CÁCH HỌC NGOẠI NGỮ CỦA BÁC HỒ

Ngày 5/6/1911, chàng thanh niên Nguyễn Tất Thành lên tàu Đô đốc Latouche Treville sang Pháp. Tại đây, Người xin làm phụ bếp và phải thức dậy từ 4 giờ sáng, làm quần quật đến tận 9 giờ đêm, sau đó anh Ba (tên mới của Người) còn dành 2 giờ học tiếng Pháp, trong khi những người khác lăn ra ngủ. Mục tiêu của Người đặt ra là, dù bận rộn hay mệt mỏi, mỗi ngày phải học thuộc 10 từ tiếng Pháp. Người thanh niên giàu nghị lực ấy suy nghĩ muốn tuyên truyền cho nước mình không thể không viết được chữ Pháp. Tiếng Pháp là chiếc cầu kỳ diệu để đưa Người đến với chủ nghĩa Mác - Lênin, là công cụ cần thiết để hoạt động cách mạng. Từ những bài viết đầu tiên còn ngắn, mắc nhiều lỗi sai, Người đã viết được những bài báo dài trong đó có những tác phẩm nổi tiếng trên tờ báo Người cùng khổ (Le Paria) mà ở đó, Người vừa là chủ nhiệm kiêm chủ bút, Người lo cả khâu in ấn và phát hành. Bản án chế độ thực dân Pháp là một trong những tác phẩm viết bằng tiếng Pháp gây được tiếng vang lớn.

Không chỉ ở Pháp, khi sang hoạt động cách mạng ở Liên Xô người cũng gắng cho học bằng được tiếng Nga trong thời gian ngắn ngủi. Về sau này, mỗi khi hoạt động cách mạng ở bất cứ quốc gia nào Người đều luôn cố gắng để nói được tiếng của quốc gia đó. Đó là tiếng Hán, Tây Ban Nha, Ý, Đức, Thái Lan và một vài thứ tiếng châu Phi... Nỗ lực và ý chí ham học tập của Bác Hồ mãi là tấm gương để chúng ta học tập.

Ngày nay, dân học ngoại ngữ vẫn thường truyền tai nhau câu “năng nhặt thì chặt bị”. Điều quan trọng nhất đối với việc học bất kì một ngoại ngữ nào đó là sự chăm chỉ. Khi mới học ngoại ngữ, mỗi ngày Bác Hồ đã đặt ra chỉ tiêu mỗi ngày phải học đều đặn được 10 từ mới. Qua mỗi ngày tích lũy, Bác đã có được vốn ngôn ngữ phong phú để có thể giao tiếp, viết báo...

Văn Tuấn

VIỆC NÀO DỄ NHẤT

Thời gian ở Việt Bắc, cơ quan thường đóng trong rừng sâu.

Thỉnh thoảng anh chị em phải đi lấy gạo ở một kho nào đó. Một lần, có đoàn gồm các bác sĩ, giáo sư, kỹ sư và một số chị em văn nghệ sĩ tham gia chuyển gạo về cơ quan. Đi từ sáng đến chiều mới về. Người gánh, người gồng, người đeo ba lô đầy gạo, người quán bao gạo qua vai, qua lưng đủ kiểu. Mọi người mồ hôi ướt đẫm.

Tình cờ gặp Bác đang ngồi nghỉ chân bên bờ suối, mọi người vui vẻ và sung sướng đi đến bên Bác. Ai cũng muốn khoe để Bác biết là giới trí thức cũng lao động chân tay, không kém gì ai.

Đang ngồi nói chuyện vui, thân mật, Bác quay sang hỏi mấy người bên cạnh:

- Đố các chú biết trong nghề nông việc nào làm dễ nhất?

Nhiều người trả lời, nhưng không ai trả lời giống ai. Người thì cho rằng làm dễ nhất là gieo mạ, gặt hái. Người thì cho là xay lúa, giã gạo. Một nữ bác sĩ liền hỏi:

- Thưa Bác, Bác chấm cho ai trả lời đúng ạ?

Bác tươi cười nói:

- Theo Bác, việc làm dễ nhất là đi đến kho lấy gạo về nấu ăn.

Mọi người cười vui vẻ, nhưng cũng rất thán phục trước câu nói của Bác.

*Theo Vũ Kỳ kể
Theo "Sách kể chuyện Bác Hồ" Tập 5,
Nhà Xuất bản giáo dục*

NHỮNG KỶ NIỆM VÀ BÀI HỌC VỚI BÁC

Những ngày hoạt động bí mật trước khởi nghĩa, tôi được sống và công tác bên cạnh Bác khá lâu. Một số những kỷ niệm sâu sắc tôi đã có dịp kể trong quyển “Bác Hồ” và đã được xuất bản. Nhưng sách vở nào chép cho hết được những kỷ niệm sống bên Bác. Hàng ngày bên cạnh Bác, chúng tôi thấy từ việc lớn đến việc nhỏ của Bác đều toát ra tấm lòng thương yêu quần chúng và đều có một ý nghĩa giáo dục sâu sắc đối với cán bộ và quần chúng xung quanh. Những mẫu chuyện nhỏ này, đối với tôi là những kỷ niệm và bài học lớn vô cùng quý báu có tác dụng trong suốt quá trình công tác của tôi từ trước cho đến hiện nay.

Bác tập cho chúng tôi có kế hoạch lao động

Hồi ở Pắc-bó, sáng ra Bác thường bố trí công việc cho chúng tôi làm. Ai không có việc được Bác tìm việc cho. Ai đã sắp xếp được công việc trong ngày, Bác thấy vui dù việc làm ấy là rất nhỏ. Bác thường hỏi từng người:

- Hôm nay chú định làm gì?
- Thưa Bác, vá áo ạ!
- Được! Còn chú kia?
- Thưa Bác, nghiên cứu tài liệu ạ!
- Được! Còn chú này chưa có việc gì à, sách này hay đấy, chú đọc đi.

Tôi cũng như các anh em khác thường được Bác chăm lo như vậy. Đặc biệt là khi chúng tôi nghiên cứu tài liệu, Bác thường hướng dẫn rất chu đáo giúp chúng tôi quen dần vào nề nếp. Đối với anh chị em phục vụ, Bác cũng ân cần chỉ bảo. Tôi nhớ có lần Bác nói với chị Trung người Cao Bằng:

- Nấu cơm rửa bát cũng phải có trật tự, có kế hoạch cụ thể. Trước khi nấu cơm phải kiểm củi rồi mới đổ gạo vào nồi vo, rồi nhóm lửa, và chạy

đi lấy lá đọt cơm cạn đập vào. Chứ vo gạo rồi mới chạy đi kiếm củi thì thật là vô lý.

Việc nhắc nhở thường xuyên của Bác rèn luyện cho mọi người ở cạnh Bác có một thói quen sắp xếp công việc hàng ngày, rèn luyện cho bộ óc chúng tôi quen làm việc có kế hoạch, tránh sự tùy tiện tản mạn, và nhất là tránh nhàn rỗi.

*(Đinh Lê ghi theo lời kể của Vũ Anh, trích
trong sách Chúng ta có Bác Hồ,
Nxb. Lao động, H.1999, tr.49-58).*

NHỮNG NGÀY ĐƯỢC GẦN BÁC

Vào khoảng tháng 10 năm 1945, tôi cùng một số đồng chí được giao nhiệm vụ bảo vệ Bác Hồ. Gần Bác, mới thấy Bác hỏi này thật là vất vả. Cách mạng đang ở thời kỳ trứng nước, lại gặp biết bao khó khăn trở ngại. Trăm công nghìn việc Bác đều phải lo: nào đối phó với thầy, tớ bọn Tưởng Giới Thạch, nào lãnh đạo tổng tuyển cử đầu tiên của nhân dân ta, xây dựng lực lượng vũ trang để bảo vệ Tổ quốc, chống đói, chống dốt, xây dựng đời sống mới, v.v... Mặc dầu bận rộn ngày đêm, Bác vẫn chú ý chăm sóc anh em cảnh vệ chúng tôi. Thấy anh em chúng tôi trình độ văn hoá còn thấp. Người liền đặt chương trình cho chúng tôi học, giáo viên thì phân công người khá dạy người kém. Bác lại dạy cả cách đọc báo, nghiên cứu tài liệu và trực tiếp giảng dạy lý luận cách mạng cho chúng tôi.

Hỏi này chúng tôi rất căm bọn quân Tưởng sách nhiễu dân mình, nhưng được Bác giảng giải, nên hiểu rằng chưa thể diệt lũ giặc này. Riêng đối với bọn “Việt quốc” tay sai bọn Tưởng thì tôi vẫn cho rằng quét ngay đi. Một hôm, trong buổi học thời sự tôi hỏi Bác:

- Thưa Bác, tại sao chúng ta cứ để mãi cái bọn bán nước giết người độc ác ấy? Cháu tưởng Bác cứ ra lệnh là chỉ một đêm chúng cháu sẽ quét sạch chúng.

Bác cười, chỉ gian phòng làm việc rồi hỏi tôi:

- Bây giờ có con chuột nó vào phòng, các chú lấy gạch đá ném hay khéo tìm cách bắt nó, hoặc đuổi nó đi?

- Dạ, lấy gạch đá ném sẽ vỡ mất các đồ quý trong phòng ạ.

Bác kết luận:

- Đối với bọn phản cách mạng hiện nay cũng thế, nó lú nhưng chú nó khôn. Muốn làm được việc lớn thì phải biết trông xa, nhìn rộng.